

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

květen 2017

Svatý týden v naší farnosti

Křest pana Jana Petra Pavla Taraby

foto: hk

Není to tak dávno, co jsme slavili narození Krista, Tři Krále, Popeleční středu... a už tu byla Květná neděle. Den, kdy si připomínáme Kristův vjezd do Jeruzaléma. Stejně jako předešlé roky začala slavnost venku před kostelem, kde jsme se po evangeliu připojili za zvuků krásné antifony k zástupu, který oslavoval Krista. A tak mohlo naplno znít: „Z Jeruzaléma vyšly zástupy naproti Pánu; děti mávaly olivovými ratolestmi a všichni volali: Hosana na výsostech.“ Odpoledne se kostel opět naplnil, tentokrát dětmi, které zde měly nejdříve dětskou křížovou cestu a následně tvoření malých svíček – paškálů.

Na Zelený čtvrtek se naši kněží dopoledne vydali do brněnské katedrály na Missu Chrismatis, na které otec biskup Vojtěch požehnal olej katechumenů, nemocných a křížmo. Večer už jsme se všichni sešli na mši svaté sloužené na památku poslední večeře, při které byly již tradičně 12 mužům z naší farnosti umyty nohy. Kostel zůstal tentokrát otevřen až do pozdních nočních hodin. Kdo chtěl, mohl přijít a buď v tichu, nebo za doprovodu chrámového sboru, nebo v pozdějších hodinách sboru mladých bdít s Kristem.

I na Velký pátek byla možnost modlit se před Božím hrobem. Farníci se střídali tak, aby kostel nebyl ani chvíli prázdný. Protože tento den dle tradice „zvony jsou odletěné v Římě“, tak v poledne, kdy kostelní zvony zvoní „Anděl Páně“, chodili ministranti, jako každý rok, s řehačka-

mi kolem kostela a oznamovali poledne. Odpoledne se konala poslední letošní Křížová cesta, po které začaly Velkopáteční obřady. Tento rok byl začátek již v 15 hodin, to na památku Kristovy smrti, kdy se v 15 hodin zatáhla obloha a Kristus skončil.

Stejně jako v pátek byl kostel otevřen k tiché adoraci i po celou sobotu. Chvilí po 19. hodině večerní se už kostel pomalu zaplňoval a o hodinu později začala vigilie. Jako tradičně jsme začínali venku a s rozžatými svíčkami jsme vstoupili do setmělého kostela. Během této vigilie byl také pokřtěn a biřmován náš katechumen, Jan-Petr-Pavel, o kterém jste se mohli dočíst v minulém zpravodaji. Aby radost z Kristova vzkříšení byla úplná, slavnost jsme dovršili velkolepým agape na faře, připraveným Alicí Kallabovou a otcem Josefem, kterým pomáhaly naše mladé farní „asistentky“. Výborně se jedlo, pilo a povídko ještě dlouho do noci.

Na Boží hod velikonoční se jistě těšil ne jeden z nás. Čekala nás nejen ukázka krásných beránek, mazanců, zdobených vajíček a dalších pochutin připravených k žehnání, ale také nově nacvičená mše pro osm smyčců a osm dechů od Zdeňka Pololánika v podání Chrámového sboru a sólistů, kterou řídil pan Pavel Kyncl.

A tak vám, milí farníci, za celý zpravodaj přejeme krásnou a požehnanou dobu velikonoční. Připojujeme se k přání o. Josefa: „Ať radost ze vzkříšeného Krista trvá i u vás nejméně 50 dnů!“

=mš=

Slovo úvodem

Drazí farníci,

jak jistě víte, doba velikonoční, ve které se nacházíme, je dobou radosti. Máme se radovat z toho, že jsme byli vykoupeni, že nás Bůh miluje natolik, že byl ochoten z lásky k nám obětovat to nejcennější, co měl, svého jediného Syna.

Svatý Pavel v listu Filipánům nás vybízí: „Radujte se stále v Pánu, opakujte, radujte se.“ Ale jak to máme udělat? Jak se můžeme stále radovat? Kdosi si posteskl, že je jednodušší se 40 dní postit, než se 50 dní radovat. Takže není divu, že u mnoha z nás už velikonoční radost začala pomalu ochabovat, že velikonoční aleluja už nezní tak jásavě jak ve velikonočním oktávu, ale spíše znudně.

Co můžeme udělat pro to, aby nás radost neopustila?

Prvním předpokladem radosti je vděčnost. Je třeba si všimnout s vděčností toho, co máme, než naříkat nad tím, co nám chybí. Radostný může být jen člověk, který je vděčný, který si uvědomuje, že každý den přináší spoustu radostí. Bez vděčnosti není radosti.

A mýlí se ten, kdo si myslí, že nemá být za co vděčný, protože stále je za co děkovat. I pro každého z nás platí slova, která před 5 lety pronesl papež Benedikt XVI. směrem k mládeži: „Každý den přináší mnoho obyčejných radostí, které nám Pán nabízí: radost ze života, radost z krásy přírody, z dobře vykonané práce, ze služby, z upřímné a čisté lásky. Díváme-li se pozorně, existuje i mnoho jiných důvodů k radosti: krásné okamžiky v rodinném životě, sdílené přátelství, objev osobních schopností a dosažení dobrých výsledků, ocenění ze strany ostatních, možnost vyjádřit se a cítit se pochopeni, pocit, že jsme bližnímu užiteční...“

K tomu, abychom dokázali tyto každodenní důvody k radosti vnímat, je ale třeba umět se zastavit, najít si každý den čas na ztišení, na rozhovor s Bohem, nechat v sobě působit Ducha svatého, protože právě radost je jedním ze znaků toho, kdo se Duchem svatým nechává přetvářet. o. Josef Novotný

Stalo se

Stovka farníků za slunečného a teplého počasí v neděli 2. dubna prošla Křížovou cestou v Chudčicích.

~

Setkání seniorů a nemocných, které se uskutečnilo v sobotu 8. dubna, bylo ve znamení svátostí. Přítomným byla udělena jak svátost smíření, tak svátost nemocných, poté následovalo společné setkání.

~

Na Květnou neděli 9. dubna sestřičky Cyrilometodějky opět připravily pro děti a rodiče zdobení velikonočních svíců. Letos se dílničky zúčastnily tři desítky malých umělců.

~

Neděli Božského Milosrdenství 23. dubna oslavili příznivci církevních škol na Vranově u Brna. Mši sv. celebroul o. Josef.

Pokřtěni byli:

15. 4. Jan Taraba

Manželství uzavřeli:

22. 4. Martina Doležalová a Marek Sychra

22. 4. Marie Daňková a Marek Manga

29. 4. Klára Kopecká a Pavel Axman

Zesnuli:

6. 4. Jarmila Kravčíková

Bude kostelní věž opravdu rozebrána?

Při nedělních ohláškách druhého dubnového dne z úst o. Martina Holíka zaznělo: „Je zde ještě důležitá zpráva ze včerejška: V roce 2015 zasedala ekonomická rada farnosti a shledala, že na opravu věže peněz není dost. V roce 2016 už jich bylo dost. Jenže při prvních pracích se ukázal špatný stav věže. I sešli jsme se bleskově farář otec Josef, specialista ve finančnictví, a já, odborník elektro. Bez ekonomické rady, té by se to možná nelíbilo. Spočítali jsme, že jeden úder zvonu vyjde při rozběhu na 2 Kč, pak 1,50 Kč, při doběhu 0,50 Kč. Spočítali jsme, že pokud věž necháme rozebrat, bude moci každou zimu být za ušetřené peníze v lodi teplota o 1–2 °C vyšší. Kolem pláště chrámu ukryjeme reproduktory s automatizovaným zvoněním zvonů ze záznamu, bude to vypadat jako dosud.

Příjemně mě překvapilo, že na to nemuselo být stavební povolení, stačilo jen rozebrání věže ohlásit na úřadě. Lešení jsme nechali potáhnout pletivem, aby to nepřišlo líto dřívě narozeným, kteří stavbu věže v roce 1935 zažili. Děkuje se za pocho-

pení.“ Následovalo ticho, pak šum, mezi ministry se ozval smích, mezi lidmi se mísily zvědavé pohledy s nechápavými. Zazněly rozčilené hlasy: „Opravdu věž zmizí?“ „Ano, i já si na začátku této informace počítala, na kolik asi tak vyjde jedno zvonění, pak jsem přešla k představě, jak bude kostel bez věže vypadat. Nejdříve mi to „nesedělo“, až za chvíli mi došlo, že je to legrace,“ přiznala se Jana Zárubová a mnozí další. Některým však situaci objasnil až následující neděli administrátor P. Josef Novotný, opět při ohláškách. „O. Martinovi se aprílový žertík opravdu vydařil. Pěkně nás dostal,“ konstatoval hlouček diskutujících před kostelem.

=jo=

Fiktivní vizualizace žertu

Tečka za člověkem

Během víkendu, ve kterém se březem blámal v duben, zavítali do Brna umělci z Hlučínska (rázovitého kraje mezi Opavou a Ostravou), aby zde odehráli svůj hudebně-dramaticky ztvárněný pašijový příběh. Tento autorský projekt s názvem Tečka za člověkem měli v minulých šesti letech možnost zhlédnout především diváci z Moravskoslezského kraje, a to vždy v rámci postní doby či při příležitosti konání Noci kostelů. Jelikož se ale náš farník Tomáš Hofrichter, představitel postavy Ježíše, před čtyřmi lety přišel z rodného Hlučína do Brna, podařilo se vyjednat dvě představení také zde, jedno z nich právě u Sv. Augustina.

Po páteční mši sv. se kostelní lavice pomalu zaplnily lidmi, kteří se přišli ztišit a zaposlouchat se do příběhu plného bolesti a emocí, s kterými mnozí lidé, podle jejich slov, také z představe-

ní odcházeli. Scénická hudba dvanácti muzikantů a zpěváků byla doplněna o živé obrazy čtyř herců, jejichž společnou snahou bylo umožnění hlubšího zamyšlení nad posledními okamžiky života Ježíše Krista. I menší děti napjatě sledovaly, co asi prožíval Ježíš a lidé kolem něj. Nejvíce diváci ocenili právě kombinaci hudby a divadla, které jednoduše a jasně vystihlo důležité momenty Velikonoc. „Díky tomuto představení mně Pašije o Velikonocích nepřipadaly tak dlouhé a nesrozumitelné,“ svěřil se následně Jeník Halámek.

Jelikož se jedná o rok derniérový, byla to jedna z posledních příležitostí tento projekt vidět. Umělci touto cestou děkují všem, kteří se rozhodli strávit podvečer právě tímto způsobem.

Jana Halámková a Tomáš Hofrichter

Ježíš s Marií v podání herců ze skupiny Přyzovacy
foto: archiv autora

Představujeme členy našeho farního společenství: Daniel Kikta

Daniel Kikta, brněnský ladič klavírů, cembal, cimbálů a orchestrionů, ale také autor komponovaného pořadu pro sóla, sbor a nástroje Aby nás Pán Bůh miloval, který jsme měli možnost zhlédnout a poslechnout při Noci kostelů v našem kostele sv. Augustina v roce 2015 či koncertu Adventní rozjímání s dýmkou a barokní hudbou, který byl uveden, jak už sám název napovídá, na začátku adventu 2016, opět u Sv. Augustina.

Pana Kiktu jsem poprosila o zodpovězení několika otázek.

1. Jaké bylo Vaše dětství – vedli Vás rodiče od malička k výuce hry na klavír? Jak Vás to bavilo?

Moji rodiče mne nemohli vést ke hře na klavír. Už v šesti letech jsem musel na internátní školu kvůli zrakové vadě a doma jsem byl jenom o prázdninách.

2. Kdo u Vás rozpoznal hudební nadání – rodiče, učitelé?

Velmi brzy jsem začal zpívat a prý hezky a čistě. V pěti letech jsem začal hrát na malou harmoniku a rodičům neušel ani můj velký obdiv k našemu varhaníkovi, panu Kuklovi. Žádnou neděli o prázdninách jsem na kůru nechyběl. Více jsem se začal hudbou zabývat až v základní škole.

3. Vzdělání jste získal na Odborné ladičské škole Jana Deyla v Praze. Jak vzpomínáte na své pedagogy?

Snad neznám člověka, co by na léta studentská nerad vzpomínal. I já jsem měl štěstí na pár výborných kantorů. Vzpomenul bych profesora Poka, který ve mně probudil zájem o starou hudbu a historické nástroje. Dále to byl profesor Rataj, řezbář, který mne naučil lásce k řemeslu a řemeslné hrlosti. Bohužel, neměl jsem štěstí na učitele ladění. Hned na začátku studia jsem jej nechtě urazil a on mi to nikdy neodpustil. Všechno zlé je k něčemu dobré. Dnes na té škole vyučuji a mým hlavním předsevzetím je být lepším a citlivějším kantorem než on.

4. Jaký je Váš vztah k lidové písni? Máte nějakou oblíbenou píseň a proč?

Lidová píseň je v pravém slova smyslu pokladem a o písni moravské to platí obzvlášť. Moje maminka ráda a krásně zpívala a znala hromadu písniček. Vzpomínám si, jak k nám jednou přišel předseda JZD prosit nemocnou maminku, aby přišla do práce. Ona tam dělala dojičku. Její krásy nechtěly kolegyním pustit mlé-

ko. Přišlo se na to, že hudby milovným kravkám chyběl mamčin zpěv, a tak musely kolegyně chtít-nechtít taky začít s hudební produkcí. Ale zpět k písni. Zdá se mi, že lidová píseň je opomíjena, a moc mne to mrzí. Na jedné straně je velkou módou hrát si na „Moraváky“ a békát Vínéééčko bíúéé, ale na opravdové skvosty se zapomíná. Nemám žádnou „svou“ písničku, ale nejradši mám zapomenuté písničky z chudých krajů.

5. Jak jste se dostal k barokní hudbě?

Barokní hudba mne fascinovala snad od nepaměti. Obdivuji její vznešenost, krásu a řád. V ZŠ jsme se učili o barokní hudbě mnoho nesmyslů. To už byla taková doba. Učili nás o primitivních hudebních nástrojích, které nedovolovaly to či ono, zastaralém hudebním myšlení a samozřejmě o zpátečnické církvi, která všemu nasazovala korunu. K těmto moudrům jsem vždy cítil jakýsi podvědomý odpor a potom jsem potkal tři lidi, kteří mne na cestě k baroku velmi posilnili. Byl to profesor Pok, o kterém už jsem se zmínil. Potom varhanář Karel Synek, to byl člověk vsutku barokní. U něj jsem pocítil, jaké to bylo být varhanářským učněm v baroku včetně úklidu domácnosti, mytí nádobí a štípání dříví. Do varhan jsem si mohl vylézt za odměnou. Zdá se Vám to divné? Snad, ale právě proto mi varhany nikdy nezevšedněly. Karlovi vděčím i za navrácení k víře. V té době to se mnou bylo všelijaké. Ne že bych o Boží existenci pochyboval, ale ztratil jsem o víru zájem. Díky Karlovi a varhanám jsem našel cestu zpět. Třetím člověkem – milníkem – je pro mne Barbara Maria Willi. Hodně mne naučila o barokním ladění a nástrojích. Rád s ní spolupracuji dodnes.

6. Komu ze známých osobností jste ladil nástroj?

Kdysi jsem sbíral autogramy známých umělců do památníčku, ale už to nedělám. Případá mi to trochu laciné. Vzpomínku na umělce mám i bez podpisu, a tak, proč to sbírat? Měl jsem tu čest dvakrát ladit pro pana Firkušného, pak Jos Immersef, paní Dreifuss, Bach Collegium Köln a mnoho dalších. Z našich umělců bych vzpomněl pana Páleníčka, pány Lejska,

Smýkala, Skovajsu a další. Povídá se, že umělci jsou výstřední, ale u opravdových umělců se až překvapivě často setkávám s vlídností, laskavostí a skromností.

7. Ve volném čase, kromě komponování vlastních pořadů, co rád děláte?

Volného času moc nemám, ale s přibývajícím věkem cítím čím dál tím větší potřebu zvolnit, zastavit se a popřemýšlet. Asi bych lhal, kdybych řekl, že psaní pořadů je mým velkým koníčkem. Jsou témata, ke kterým cítím potřebu se vyjádřit, a jsem velmi vděčný farnosti i sboru, že mi to umožňují, i když ví, že někdy rád provokuji. Každým z nich jsem chtěl něco říct. Jestli se mi to povedlo, to ať posoudí jiní. I když jsem k církvi někdy dost kritický, velmi se mne dotýkají nepravdy, které jsou dodnes vžitě mezi lidmi. Proto jsem napsal pořad o době pobělohorské a jezuitů. Jinak přírodu a ticho mám velmi rád. Dřív jsem se velmi rád projel na kajaku nebo na koni. Bohužel, ze zdravotních důvodů mi zbyla už jen koloběžka a Barborka, což je naše psíko. Taky rád vařím, čtu a občas si zahrav taroky. Neměl bych zapomenout na svoji bluesovou kapelu, kterou vám snad představím na Noci kostelů.

8. Dnes jste zaměstnán na JAMU, spolupracujete s brněnskými divadly a ZUŠ, před tím jste pracoval v ČS Rozhlase a v závodě PETROF. Hudba Vás provází celým životem. Dovedete si představit život bez ní? Co pro Vás hudba znamená?

Kdybyste se mne na to zeptali před měsícem, patrně bych odpověděl nějakým květnatým vyznáním lásky k hudbě a ujištěním, že si bez hudby neumím život představit. Nedávno jsem na týden ztratil zrak. Byla to cenná zkušenost, díky Bohu. Kdybych přišel o hudbu, můj život by se radikálně změnil, ztratil bych mnoho, ale s Boží pomocí bych šel dál.

Děkuji za rozhovor a přeji Vám vše dobré.
=jš=

Pan Kikta při práci foto: archiv

Farní diář

5. 5. 82. výročí posvěcení kostela
 13. 5. Pout' se seniory do Křižanova a Velkého Meziříčí
 13. 5. Duchovní obnova v rámci Dne pro rodinu, 9–17 hod. Obnovu vede p. Josef Čunek SJ
 25. 5. Slavnost Nanebevstoupení Páně, mše svatá v 8:00 hod. (školní CMG) a v 18:00 hod.
 28. 5. První svaté přijímání

Kavárna maminek v měsíci květnu přivítá pravidelné i nové hosty jako obvykle každé sudé úterý, tj. 2., 16. a 30. 5. mezi 9:30 a 11:30 hod. Je možné přicházet průběžně. Zvoňte na „Sál“.

7. pout' lékařů, zdravotníků a nemocničních kaplanů se koná v sobotu 3. června na Sv. Hostýně. Mši sv. v 10.15 hod. celebruje Mons. Pavel Konzbul. Srdečně zváni jsou všichni mariánští ctitelé.

Celostátní setkání mládeže probíhá v duchu světových dní mládeže a koná se zhruba jednou za 5 let. V letošním roce se uskuteční v Olomouci v termínu 15.–20. 8. 2017. Je určeno pro mladé ve věku 14–30 let. Přihlásit se je možné elektronicky na stránce: olomouc2017.signaly.cz. Při přihlášení do konce května je cena 950,- Kč.

Děje se v diecézi

Tři dny křesťanské spirituality s P. Vojtěchem Kodetem v Brně proběhnou v termínu 19.–21. května. Páteční program zahájí úvodní přednáškou v 19 hodin v aule Biskupského gymnázia. V sobotu od 9 hodin začne tamtéž celodenní rekolekce na téma „Neposkrvněné srdce“. Sobotní rekolekce nenavazuje na páteční přednášku a lze ji absolvovat samostatně, program v sobotu se doporučuje absolvovat celý včetně mše svatě v 16 hodin. Na páteční ani sobotní program se nepřihlašuje. K sobotnímu obědu se lze závazně přihlašovat přes formulář nejpozději do středy 17. 5. do 12 hod., stravenku přihlášení v sobotu zakoupí přímo na místě před začátkem přednášky do 9 hod. V neděli 21. 5. 2017 zakončí celé třídní mše svatá u Sv. Michala v Brně v 9 hodin. =mš=

„Májové“ u Sv. Augustina

Maria je jedním z největších darů, jaké kdy lidstvo dostalo. Bůh nám dal Marii jako dar a jako Matku, protože ví, jak moc ji potřebujeme na své cestě k němu. Svatý Augustin tvrdí, že Maria, dříve než počala Ježíše ve svém lůně, počala ho ve svém srdci. Maria naplněná Duchem svatým pomáhá svou přítomností ostatním, aby se otevřeli stejnému Duchu. Maria připravuje a otvírá naše srdce, abychom přijali Ducha, kterého nám poslal Otec na Ježíšovu žádost. Proto se nesmíme bát přijmout Marii do svého života. Mnozí lidé k ní chovají úctu, ale to nestačí, musíme jít hlouběji. Cítil k někomu úctu znamená obdivovat ho. Zkusit něčí přítomnost, získat s někým zkušenost ve svém životě vyžaduje, abych s ním žil. Maria musí být v našem životě živou přítomností a charismatem, musíme s ní mít zkušenost.

Mariánské pobožnosti mají napomáhat k tomu, aby se prohloubil náš vztah k Marii. V kostele sv. Augustina budou májové probíhat ve všední dny před večerní mší svatou (tedy úterý až pátek) v 17:40 hod. v klasické podobě – mariánská píseň, duchovní četba na mariánské téma, litanie a modlitby. Rádi bychom zapojili i děti, proto za každou účast na májové pobožnosti získají drahokam do koruny P. Marie, která bude umístěna

Obraz v kapli Panny Marie

foto: jo

v kostele poblíž sochy P. Marie, děti tak mohou korunu hned ozdobit. Chceme vás všechny pozvat k účasti na májových, aby náš vztah k naší nebeské Mamince a prostřednici všech milostí mohl růst a přibližovat nás k Bohu. Maria je nám dokonalým vzorem věrnosti, lásky a pokory, ale také průvodkyní a ochránkyní na cestě ke Kristu. Nechme se jí vést k jejím Synovi.

S. Edita

Pout' křesťanských médií

Milí velikonoční lidé, farníci svatoaugustinští, kdypak jste byli naposledy na Svatém Hostýně? A kdy s vaším – naším Proglasem? A porozprávěli jste už osobně s pomocným biskupem Pavlem Konzbulem? Potřásli jste si už rukou s šéfredaktorkou Katolického týdeníku Kateřinou Koubovou a členy redakce? Odebíráte Immaculatu? Viděly vaše děti – kluci tvůrce časopisu Tarsicius a děvčata autory časopisu IN!? Poklábosili

byste s Proglasáky? S lidmi od Tv Noe? V sobotu před sedmou nedělí velikonoční 27. května se vám toto všechno může splnit. Mše svatá od 10:15, po ní bohatý program. Vámi podporovaná a užívaná média v rukou křesťanů za vámi přijedou za každého počasí. Autobusy jezdí od spodního parkoviště kyvadlově, kopec lze i vyšlápnout!

Za všechny srdečně zve
o. Martin Holík.